

להשכות את הון.

תא חוי, בין סיחרא שלטָא ואתנְהיר מההוא נהרא דנגיד ונפיק. כל איזין שמיַא דלחתה וחייבון בלהו אטוספָן נהוֹרָא. וככביַא דממן על ארעה כלחו שלטין ומגדיין צמחיים ואילגין. ועלמא אתרבי בלהו. ואבilo מיא ונויי ימא כלחו ברבו יותר. ובמה גרדיני נימוסין שאטן בעלמא. בגין הכלחו בחינה ברבו היילא. בר חינה הוא כי מלבא אבilo אונן מבוי תרעוי. ואבilo אונן מדקבי טרנשי (נ"א טרנשי). בלהו חדו ושטאן בעלמא. ורבוי דעלמא בגין לאסתטרא.

רבי אחא אמר. נתן אתם אלהים בركיע השמים. ובכד בלהזקיימין בה קדוזתא דא עם דא, בדין סיחרא אערית נהוֹרָא מקמי שמשא. כל

לשון הקודש

שלוחי הדין משוטטים בעולם, בכלל שבלם בחרוה ובנדלות יתרה. בשהחרוה היא בבית מלך, אבל אותם ממעני השערים, ואפלו אותם מבית ממעני הנשים וניא מוקיסר, בלם שמחים ומשוטטים בעולם. ותינוקות העולם צרכיכם להשמר.

רבי אחא אמר. נתן אתם אלהים בركיע השמים. וכשבלם מתנדל בכלם, אבלו

נהר ששופע ויוצא מענן, שבתוב נהר יצא מעדן להשכות את הון. **בא** ראה, בין שהלבנה שולחת ומוארת מאתו האור ששופע ויוצא, כל אותם השמים שלמה וצבאותיהם, בלם נספים באור. וככוביים הממנים על הארץ, בלם שליטים ומגדלים צמחיים ועצים, והעולם מתנדל בכלם, אבלו מים ודגי הים בלם בנדלות יתרה. ובמה

מַה דָּגְטִיל בְּגַן לְאֲנָהֶרֶא לְהָה הָדָא הַזָּא דְּכֹתֵיב לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר בְּתִיב, (ישעה ל) וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה בְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה יְהִיא שְׁבֻעִים בְּאוֹר שְׁבֻעָת הַיָּמִים. מִאן שְׁבֻעָת הַיָּמִים. אַלְיאַן אֲנוֹ שְׁבֻעָת יוֹמִין דְּבָרָאשִׁית. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר אַלְיאַן אֲפָנָן שְׁבֻעָת יָמִי הַמְּלֹאכִים. מְלוֹאִים וְדָאי. בְּגַן דְּהַהּוֹא זְמָנָא אַתְּבָסָם עַלְמָא וְאַתְּהָדָר בְּאַשְׁלָמוֹתִיהָ וְלֹא אַתְּפָגִים סִיחָרָא בְּגַן חַוָּא בִּישָׁא בְּתִיב בֵּיה (משל ט) וְגַרְגָּן מְפָרִיד אַלְוָג. וְאִימָתִי יְהָא דָא בְּזַמְנָא דְּבִתִּיב, (ישעה כה) בְּלֹעַ הַמְּוֹת לְגַנְצָה. וְכַדֵּין בְּתִיב, (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהּוֹא יְהִיא יְהָא אַחֲד וְשַׁמְוֹ אַחֲד:

יְשַׁרְצֹו הַמִּים שְׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָה. אָמַר רַבִּי

לשון הקודש

או תְּרוּהָ וְהָעָם וְהָאָוֹר שְׁבֻעָת יָמִי הַמְּלֹאכִים. מְלוֹאִים וְדָאי. מְקַטְּינָה אוֹרָה מִלְּפָנֵי הַשְּׁמֶשׁ, וְכֹל מַה שְׁנוּטֵל בְּרִי לְהָאֵיר לְהָהָרָה שְׁבָתוֹב הַנְּחַשׁ הַרְעָה שְׁבָתוֹב בּו (משל ט) וְגַרְגָּן מְפָרִיד אַלְוָג. וְמַתִּי יְהִיא וְהָ? בְּזַמְנָא שְׁבָתוֹב (ישעה כה) בְּלֹעַ הַמְּוֹת לְגַנְצָה. וְאָנוּ בְּתִוב (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהּוֹא יְהִיא הָאַחֲד וְשַׁמְוֹ אַחֲד. **יְשַׁרְצֹו הַמִּים שְׁרֵץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָה.** רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֶלְהָ אָוֹתָם שְׁבֻעָת יָמִי בְּרָאשִׁית. רַבִּי יַצְחָק אָמַר, בְּתִוב (ישעה ל) וְהִיא אֹור הַלְּבָנָה בְּאוֹר הַחַמָּה וְאוֹר הַחַמָּה שְׁבֻעִים בְּאוֹר שְׁבֻעָת הַיָּמִים. מַה וְהִיא שְׁבֻעָת הַיָּמִים? אֶלְהָ אָוֹתָם שְׁבֻעָת יָמִי בְּרָאשִׁית. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֶלְהָ אָוֹתָם

אֶלְעֹזֶר אֶלְיָהו מֵין תַּתָּאִין דָּרְחָשִׁין זִינִין בְּגֻנוֹנָא דְּלָעִילָא. אֲנוֹן עַלְאַי וְאֲנוֹן תַּתָּאִי. רַבִּי חִיא אָמַר עַלְאַי אָפִיקוּ נֶפֶשׁ חַיָּה. וּמַאי נִיהוּ. דָא נֶפֶשׁ דָאָדָם קָרְמָאָה כִּמָּה דָאָת אָמַר וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. וּעוֹפֶת יָעוֹפֶת עַל הָאָרֶץ אֶלְיָהו שְׁלִיחֵי עַלְאַיָּהוּ דָאָתָהָזָן לְבָנִי נְשָׂא בְּחַיוֹן דָבָר נְשָׂא. מְשֻׁמָּעָ דְּבָתִיב יָעוֹפֶת עַל הָאָרֶץ. בְּגִין דָאִית אַחֲרֵינוּ הַלָּא אָתָהָזָן אֶלְאָ בְּרוֹחָא מְמַשֵּׁ ?פּוֹם סְכִלְתָּנוּ דְבָנִי נְשָׂא. (דף ל"ד ע"ב.).

בְּגִינִי כֵּה לֹא בְּתִיב בְּאֶלְיָהו לְמִינָהוּ בְּאֲנוֹן אַחֲרֵינוּ דְּבָתִיב בְּהוּ וְאַתְּ בֶּל עֹופֶת בְּנֶפֶת לְמִינָהוּ, בְּגִין דָאֶלְיָהו לֹא מְשֻׁנֵּין מִמִּינָהוּ לְעַלְמָיִן בְּהִגִּי אַחֲרֵינוּ הַלָּא בְּתִיב בְּהוּ לְמִינָהוּ. וְאֵי תִּמְאָ אֵית בְּהוּ דְּמְשֻׁנֵּין דָא מִן דָא. הַכִּי הוּא וְדָאֵי דָהָא אֵית בְּהוּ דְּמְשֻׁנֵּין אֶלְיָהו מְאֶלְיָהו בְּגִינִי כֵּה בְּתִיב וּמְשָׁם יְפִירֵד:

לשון הקודש

לְפִי שְׁכָל בְּנֵי הָאָדָם. לְבִן לֹא בְּתִוב בְּאַלְוּ לְמִינָהוּ בְּמוֹ אַוְתָּם אַחֲרִים שְׁכָתּוּ בְּהָם וְאַתְּ בֶּל עֹופֶת בְּנֶפֶת לְמִינָהוּ, הָיוֹת שָׁאַלְוָה לֹא מְשֻׁנֵּין מִמִּינָהוּ לְעוֹלָמִים אַחֲרִים הַלְלוּ שְׁלָא בְּתִוב בְּהָם לְמִינָהוּ. וְאֵם תָּאמָר, יְשַׁ בְּהָם שְׁמֻשָׁנִים וְהַמִּזְהָה – בְּךָ וְהַבּוֹדָאי שְׁהָרִי יְשַׁ בְּהָם שְׁמֻשָׁנִים אֶלְהָה מַאֲלָה. מְשׁוּם בְּךָ בְּתִוב וּמְשָׁם יְפִירֵד.

אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, אַלְוּ מִים תְּחִתּוֹנִים שְׁרוֹחָשִׁים מִינִים בְּמוֹ שְׁלָמָעָלה. אַוְתָּם עַלְיוֹנִים וְאַוְתָּם תְּחִתּוֹנִים. רַבִּי חִיא אָמַר, עַלְיוֹנִים הַזְּצִיאוּ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְמָה הָו։א? וּנֶפֶשׁ שֶׁל אָדָם הַרְאָזוֹן, בְּמוֹ שְׁנָאָמָר וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. וּעוֹפֶת יָעוֹפֶת עַל הָאָרֶץ – אַלְוּ שְׁלִיחִים עַלְיוֹנִים שְׁנָרָאים לְבָנֵי אָדָם בְּמִראָה אָדָם. מְשֻׁמָּעָ שְׁכָתּוּ בְּעֹופֶת עַל הָאָרֶץ, הָיוֹת שִׁישָׁ אַחֲרִים שְׁלָא נָרָאים אֶלְאָ בְּרוּחָה מְפַשֵּׁ

וַיּוֹבֵרָא אֱלֹהִים את הַתְּגִינִים הַגְּדוֹלִים. **אֲלֵין לוֹיְתָן** וּבַת זָנוֹ. **וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה** הַרְׂומֶשֶת. **דֹּא** נֶפֶשׁ דַּהֲהִיא חַיָּה דַּאֲיהִי רַומֶשֶת לְד' סְטִירִי עַלְמָא. **וּמְאָן אֲיהִי חַיָּה דַּאֲיהִי רַומֶשֶת.** הוּא אִימָא דָא לִילִית. **אֲשֶׁר שְׁרֵצֹוּ הַמִּינִים לִמְינֵיכֶם.** דְמַיְינָן מְגַדְלֵין לוֹזָן. דְבָד אֲתִי סְטֶרָא דְּדָרוֹם שְׂרָאָן מִינָן וּנְגַדְין לְכָל סְטֶרְיוֹן **וְאַרְבִּי יִמְאָן אֶזְלֵין וְעַבְרִין** בָּמָה דָאָת אָמֵר, (תהלים קד) **שְׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְבּוֹן לוֹיְתָן זֶה יִצְרָת לְשָׁחָק בּוֹ.**

וְאֶת כָּל עוֹף בְּנֵף לִמְינָהוּ. בָּמָה דָאָת אָמֵר (קהלת כ) **כִּי עוֹף הַשְׁמִים יוֹלֵךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל** בְּנֵפִים יָגִיד דָבָר. רבבי יוסף אמר בלהוזן משית גְּדָבִין וְלֹא מְשִׁנְיָין לְעַלְמָין. וּבְגִינִי כֵּד בְּתִיב לִמְינָהוּ. מַאי לִמְינָהוּ. לְזִוְּגָא דְלָעִילָא. **וְאֲלֵין טָאָסָן וְשָׁאָטוֹן עַלְמָא בְּשִׁית וְחַמְאָן עוֹבְדִין דְּבִינִי נְשָׁא**

לשון הקודש

שָׁנָאָמֵר (תהלים קד) **שְׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְבּוֹן לוֹיְתָן** וְיִבְרָא אֱלֹהִים את הַתְּגִינִים הַגְּדוֹלִים – **וְאֶלְיוֹן לוֹיְתָן** וּבַת זָנוֹ. **וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה** אללו לוֹיְתָן וְאֶת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הרומשת – **וְזֶנֶּשֶׁת אֶזְלֵין** – בָּמָה שָׁנָאָמֵר **וְאֶת כָּל עוֹף בְּנֵף לִמְינָהוּ** – בָּמָה שָׁנָאָמֵר (קהלת כ) **כִּי עוֹף הַשְׁמִים יוֹלֵךְ אֶת הַקּוֹל** וּבַעַל בְּנֵפִים יָגִיד דָבָר. רבבי יוסף אמר, **כֵּלָם מְשִׁש בְּנֵפִים וְלֹא מְשִׁתְגִּינִים** לְעוֹלָמִים, וּמְשֻׁוּם כֵּד בְּתוּב לִמְינָהוּ. מה **זֶה לִמְינָהוּ?** לְמַיִן שְׁלָמָעָלה, וְאֶלְהָ טָסִים וְאֲנִיּוֹת הַיִם הַוּלְכִים וְעוֹבָרִים, בָּמָה

וְסָלַקֵּין לוֹזֶן לְעִילָּא. וְעַל דָּא בְּתִיב, (קהלת ז) גַּם
בְּמִדְעָה מֶלֶךְ אֶל תְּקִילֵּן וְנוּ.

רַבִּי חִזְקִיהָ אמר הרומשת, השורצט מיבעי ליה.
אֲלָא כִּדְאַמְרֵינוּ רַמְשׁ לִילָּא. וְעַל דָּא (תהלים קד)
בּוֹ תְּרֻמּוֹשׁ בֶּל חִיתוֹ יְעַר. דְּכָלְהוּ שְׁלַטָּאָן בְּשַׁעַתָּא
דְּאֵיכָה שְׁלַטָּא. וּפְתַחֵין שִׁירְתָּא בְּתִלְתָּא סְטוּרֵין דְּפָלוֹנוּ
לִילָּא. וּזְמִירִי שִׁירְתָּא וְלֹא מְשַׁתְּכִבִּי. וְעַל אַלְיוֹן בְּתִיב,
(ישעה סב) **הַמּוֹכִירִים** את ה' אֶל דָּמֵי לְכֶם.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן קָם ואמר מסתбел חווינא, דבד בעא
קדשא בריך הוּא לְמַבְּרִי אָדָם, אָזְדַעֲזָעָן בְּלָא
עלאין ותתאיין. וַיּוֹמָא שְׁתִיתְאָה הַזָּהָר סְלִיק בְּדָרְגָוִי
עד דְּסָלְקָא רַעֲוָתָא עַלְּאָה וְנַהֲיר שִׁירְוֹתָא דְּכָל
נְהֹרִין. וּפְתַח תְּרֻעָא דְּמַזְרָח דְּהָא מַתְפֵן נְהֹרָא נְפִיק.
וְדָרוֹם אַחֲמֵי תּוֹקֵפִי דְּנְהֹרָא דִירִית מְרִישָׁא וְאַתְּפָקָה

לשון הקודש

בְּנֵי אָדָם וּמְעָלִים אֹוֹתָם לְמַעַלָּה, וְעַל זֶה
בְּתִוב (שם) גַּם בְּמִדְעָה מֶלֶךְ אֶל תְּקִילֵּן וְנוּ.
רַבִּי חִזְקִיהָ אמר, הרומשת? השורצט אַרְיךָ
לְהִיוֹתָן אֲלָא בְּמוֹ שָׁאַמְרֵנוּ, רַמְשׁ לִילָּה.
וְעַל זֶה (תהלים קד) בּוֹ תְּרֻמּוֹשׁ בֶּל חִיתוֹ יְעַר.
שְׁכָלָם שׂוֹלְטִים בְּשָׁעָה שְׁהִיא שׂוֹלְטָת,
וּפּוֹתְחִים שִׁירָה בְּשִׁלְשָׁה צְדָקָה שְׁלַחְצָות
הַלִּילָה, וּמְזֻמְרִים שִׁירָה וְלֹא שׂוֹקְטִים. וְעַל

במזרחה. מזורה אתקייף לצפון וצפון אתער ואתפְשַׁט וקרי בחיל סגי למערב למקרב ולאשחתתפה בהדייה. פָּדוּן מערב סלקא בצפון ואתקיישר ביה. לבתר דרום אתיא ואחד במערב. וסחרין לייה דרום וצפון דאיילין גדרי גנטא. פָּדוּן מזורה קרייב במערב וממערב שרייא בחודה ובעתה מבלהו ואמר נעשה אדם בצלמנו בדמותנו. דלְהֹוי בגונא דא בארבע סטרין ועילא ותטא. ומזורה אתדק במערב ואפיק לייה. ועל דא **תניינן** אדם מאתר דבית המקדש נפק.

תו נעשה אדם. קדשא בריך הוא אמר לאילין נתאי דאותו מסטרא דלעילא. רוזא דשמא דא דסליק אדם. אדם מריא סתימה עלאה. אדם רוזא דאתון. דהא אדם כליל לעילא וכלייל למתטא. אדם אחד לעילא לעילא. סתימה דאייה ס מלסרפה

לשון הקודש

בארכבעת הצדדים ומעלה ומטה. ומורה גרבך במערב והזעורה אותו. ועל זה שנינו, שאדם יצא ממקום בית המקדש. עוד נעשה אדם, הקדוש ברוך הוא אמר לתחthonים הללו שבאו מאי שלמעלה. סוד השם היה שעולה אדם. אדם מסוד נסpter עליזון. אדם סוד האותיות. שהרי האנשים כלול למעלה וכלול למטה. אדם בצדקה ובקש מבלם, ואמר נעשה אדם בצלמוני בדמותנו. שיקיה במו זה

המשורה. ד' תחתה דסתימא במערב. ודע כללו
דליילא ותטא. אתהון לעילא אתהון לטא.

אלין אתהון בד נחתא לטא כלחו בחדא
באשלמוותיה אשתחה דבר ונוקבא. ונוקבא
בסטרוי אתקבקת. עד דאפיל עלוייה שנטה ורמזו.
והזה רמי באתר דבי מקדשא לטא.

ונperf ליה קדשא בריך הוא ותקון לה במא
דמתקנין לבלה ואעלא ליה. הדא הוא
רכטיב ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה.
ויקח אחת דיקא. בספרי קדמאי אשבחנא דא לילית
קדמיתא דחות עמייה וארעbara מגניה ולא חות
לקיבליה עוז במא רכטיב ולאדם לא מצא עוז
בגנו. מי עוז ספק. עד היה שעתא רכטיב לא
טוב היה האדם לבדו אעשה לו עוז בגנו. תא

לשון הקודש

מלספבה המשורה. ד' תחתון שנסטר
במערב. וזה כללות שלמעלה ושלמטה.
אותה במו שטנקנים את הבלה
והגבינה אליו. וזה שבות ויקח אחת
מצלעתו ויסגר בשר תחתנה. ויקח אחת
הוקא. בספרי הראשונים מצאנו, זו
לילת ראשונה שהיתה עמו והתUberה
מןנו, ולא היה בಗנו עוז, במו שבותוב
תרדמה ויישן, והוא מTEL במקום בית
המקדש למטה.